

דפי יגור

יום ו', כ"א באדר א' תשפ"ד, 1.3.2024, גיליון מס' 5056

יחד עם זאת, בעקבות המלחמה, עולה צורך לתת פתרון רחב טווח לשכונות נוספות במקביל. לפיכך, הבנייה נעצרה זמנית והנושא יעלה לדיון מחודש בוועד בהקדם, ומשם יעבור לדיון ציבורי באסיפה.

10. החלטה על סיום הקשר עם השר"פ

בעקבות הצעה אטרקטיבית מ"אמבולנס יוסי", המהווה חסכון חודשי של מעל 10,000 ש"ח.

11. השתתפות בעלויות בדירות מפונים

יגור שמחה לסייע למשפחות המפונים ואינה מנסה לייצר רווחים על חשבונם. עלתה הצעה לחיוב חודשי בסך 1000 ש"ח (כולל מע"מ) בעבור תשלומים של ארנונה, מים וחשמל. הסכום אינו למטרת רווח, אלא לכיסוי עלויות ולא תהיה עליו התחשבות נוספת לשני הצדדים.

12. השקעה ברפת

אושרה השקעה של 1.3 מיליון ש"ח עם החזר השקעה של 4 שנים.

13. דוחות קרן מילואים יגור

אודי הציג דוחות קרן מילואים יגור. מקורות הקרן הם 1% מהנטו של משקי הבית ביגור. הדוחות תקינים והקרן צוברת כספים לצורך שימושי עזרה הדדית וסיעוד. הכנסות הקרן גבוהות מהוצאותיה וטוב שכך. יגור משתדלת לממן עזרה הדדית גם ממקורות שוטפים, על מנת לייצר מקור חרום עתידי לעזרה הדדית.

14. רמי פלג נבחר כמנהל קהילה

15. בחירות לוועד

נציגי הציבור נעם צוק, תימור שוסטר ושי מורן סיימו, יעל ס"ט רשף וגלית חגי ממשכות, יחד עם מירב גרשמן, מיטל נויפלד ודני גורליק שנבחרו בקלפי.

16. מגורים בדירות זיקה בהן מתגורר תושב בן/ת זוג לאחר שחבר המשק הלך לעולמו.

ישנם מספר תושבים החיים כבני זוג של חבר משק בדירות זיקה. כבר מספר שנים שעולה בקשה לאפשר להם להמשיך להתגורר כתושב בדירה.

הוחלט: מאושר בכפוף שייערך וייחתם הסכם משפטי על ידי עו"ד התואם את תהליכי השינוי. ההסכם יכלול שכ"ד ודמי תושבות, כפי שנהוגים כיום ביגור.

17. סיוע בטיפול פסיכולוגי

אושר סיוע הנובע מלחצים בגין המלחמה.

18. מימון וביצוע פרגולה

אושר מימון וביצוע פרגולה לבניין "גולסטאר", המאפשרת מקום מפגש לצעירים.

1. אולפן

עקב תהליך השיוך ותחילת תהליך סימון הדירות יוצר מחסור משמעותי של דירות לבני משק צעירים. הסיבה לכך היא כי דירות יחיד הנמצאות ברחבי המשק יימסרו למשפחות, אשר ישייכו שתי דירות יחיד סמוכות או שלוש דירות רכבת ויחברו אותן לדירת משפחה אחת. לכן ליגור יהיה צורך במבנים של האולפן לצורך שימושים פנימיים. האולפן הינו פרויקט ערכי ציוני רב שנים ובצער רב אנו נדרשים לסגור אותו. היות שההרשמה כבר החלה, המחזור האחרון של האולפן יחל בינואר 24 ויסיים ביוני, ואחריו האולפן ייסגר.

2. כניסה למועמדות - שרון ואיל טורץ

איל הינו מאחרוני הבנים שאושרה להם כניסה למועמדות במאי 22. מאחלים להם קליטה מוצלחת.

3. דירות מעבר

עקב תהליך השיוך, לא נכון להשקיע כעת בדירות מעבר. הדירות יימסרו למשפחות ושיוין יילקח בחשבון בתהליך האיזונים על פי ההחלטות שיתקבלו בעניין. תיקוני שבר הכרחיים, הנובעים משלד הבניין, כגון איטומים, פיצוצי צנרת וכדומה המחוייבים בתיקון ימשכו כרגיל.

4. הוצג דו"ח אורות יגור

הדו"ח יועבר לאסיפה וכן תתקיים ישיבה פנימית ליישום ההערות שעלו בדו"ח (בוצע).

5. הארכת קדנציות בזמן המלחמה

הרשם איפשר להאריך קדנציות במספר חודשים. הוועד החליט, שלא לדחות את ההצבעות, אך לאפשר זמן רב יותר להירשם למכרזים.

6. דוחות כספיים לרבעון השלישי

הדוחות הוצגו. יש עמידה בתוכנית, אך יש חריגה בחלק מהסעיפים, אשר כושתה מסעיפים אחרים שלא הושלמו. עלה כי חלק מההשקעות לא עברו תהליך אישור תקין כתוצאה מצורך לקבל החלטות מהירות. סוכם כי להבא, גם בצרכים מידיים יש לבצע הליך מהיר לאישור.

7. לקיחת הלוואה כחלק מתוכנית משק

נעם שפיגלר ואודי הציגו לקחת הלוואה בסך 4 מיליון ש"ח כאמור בתוכנית המשק, על מנת לשמור שלא לממן את המשק מיתרות החברים וכן על מנת להגדיל נזילות בעת הזו.

8. סיום מועמדות ומעבר לקלפי

(פורסם ביומנים קודמים) כל המועמדים נקלטו לחברות.

9. הצעה לשינוי מימון הממ"דים

בעקבות החלטת אסיפה, שאישרה בניית ממ"דים לשלושה בניינים בשכונת הלול, עלה לדיון המשך בנייה נוספת באותה שכונה.

1. פרסום דף מידע וקשר שבועי

עם הגעתי העלו בפני מספר חברים את העובדה שאין מידע ביחס למה שקורה בקיבוץ (למרות שיש יומן, מקומי, ערוץ 900 ואתר). תחושה זו של חוסר מידע עלולה ליצור מצב של חוסר אמון ותופעת "רב סרן שמועתי", לכן הצעתי - לנסות למשך 3 חודשים למסד דף מידע שבועי (קיים בעוד קיבוצים, שלהם גם יש את כל הערוצים כמו ביגור), שהוא בעצם הקשר בין ממלאי התפקידים לציבור החברים, מעבר למידע ניתן יהיה בדף זה לשאול שאלות (שיש בהם עניין לציבור) את ממלאי התפקידים וכן להביע דעות שונות ביחס לחצר המשק, אני בעד שקיפות ומתן מידע, בעד שאלות של הציבור ובעד מגוון דעות, שניתן לעיין בהם, ובלבד שהן מכבדות וענייניות, נצטרך לראות האם הדף יתן מענה ביגור וכן נצטרך תוך כדי תנועה לראות מה מתאים לדף ומה מתאים ליומן, כי שניהם חשובים ולשניהם מטרות שונות.

2. נוהל חובות

מסיבות שונות ישנם חברים, בנים ותושבים, אשר נמצאים בחובות בחשבון הקיבוץ. מטרת הנוהל לתת למי שרוצה להגיע להסדרה ואפשרות למצוא את הדרך לצמצם ולסגור את החוב בתוכנית ריאלית, ומצד שני מי שמסיבות שונות בוחר שלא להגיע להסדרה, להשתמש בכלים שיאפשרו לקיבוץ למנוע המשך הגדלת החוב והבאת החבר למצב בו ירצה להגיע להסדרה. זוהי סוגיה לא נעימה לאף אחד מהצדדים מצד אחד, ומן הצד השני צריך למצוא את הדרך להתמודד עם הבעיה שנוצרה.

3. שנת חופש ותשלום מס קהילה

היות וישנן עלויות בקיבוץ גם כאשר החבר יוצא לשנת חופש והזכויות שלו נשמרות. הוחלט שמעתה ואילך חבר ישלם את התשלום הנ"ל עם יציאתו לשנת חופש. חברים שכבר נמצאים בשנת חופש, לא ישלמו עד שהמועד שאושר להם לשהות בשנת חופש יסתיים.

4. סטנדרט אחזקת דירות מעבר

היות ודירות המעבר מתוכננות בהמשך להיות משוייכות לחברים, עלה בוועד הקודם, שאין זה נכון לשפץ את דירות המעבר בכניסת חבר לדירה, בין אם זו שהייה שלו זמנית או שזו תהיה הדירה שלו, ולכן התקציב ירד מ-1.2 מיליון ש"ח ל-400 אלף ש"ח, אך היות ולא נקבע אילו בדיקות כן עושים בכניסה לבית ואיזו אחזקה כן מבצעים. הדיון מגיע להנהלת הקהילה, הנושא עדיין בדיון ואני מאמין שיגיע לגיבוש החלטה בישיבה הבאה.

5. פורימון

הצוות של הפורימון הוזמן להנהלת הקהילה לדון בשאלה האם לקיים את הפורימון ואיך. בדיון שהתקיים הוחלט לתת את ברכת הדרך לצוות החג, בעיקר לאור ההבנה שהחוסן של העורף המקיים שגרה, מאפשר את החוסן של הלוחמים בחזית.

נושאים נוספים שעומדים לעלות בהמשך: תוכנית השקעות, בעיית החניות ובטיחות בדרכים (במיוחד ליד הגנים), נוהל רכש ועוד.

דיווח מנהלת משא - גל שמשון

המועמדים.

ברכות לנבו גולדשטיין על בחירתו למנכ"ל באלגן.

מכרז הנמצא בתהליך

מנהל עסקי לקיבוץ יגור - ועד ההנהלה אישר את חברי ועדת האיתור הכוללים את: אודי קינן - יו"ר הקיבוץ, דב ישורון, רותם ענבר, רז ניר - מנכ"ל משקי עמק יזרעאל וגל שמשון - מנהלת משי"א. הוועדה תתכנס בקרוב ותתאם ראיונות. המועמד הנבחר יגיע לאישור בוועד ההנהלה ולאחר מכן יגיע לבחירה באסיפה.

מכרזים שנמצאים בתהליך איתור

יו"ר לגין, חברים ויו"ר ועדת ביקורת, חברים ויו"ר אסיפה.

מכרזים שיפתחו בשבועות הקרובים

מנהל ענף המזון, חברים ויו"ר ועדת חינוך.

בשבועות הקרובים אקבע יום פתוח באחד מימי השישי, שבו עובדי יגור ועובדי חוץ יוכלו להגיע ולקבל מידע בכל הנוגע לנושאי שכר, מיסוי ועוד.

אנו במחלקת משאבי אנוש עומדים לשירותכם, חברים יקרים, בכל שאלה ובקשה.

החל מחודש ינואר 2024 יתקבלו החברים העובדים (בגיל העבודה) בענפי/עסקי יגור קרן השתלמות (מהווה 2.5% מתקציב שאושר באסיפה). זהו הישג גדול שהסתייע בעזרת ההנהלה הפעילה (הכולל את אודי, נוקי, גל ורמי), ובא להיטיב עם החברים ולקדם את תנאי שכרם והתאמתם לעולם העבודה. במהלך חודש פברואר תגיע סוכנת של חברת הביטוח ותעבור בענפים/העסקים השונים ותחתים את החברים על מסמכים רלוונטיים.

החל מחודש אוקטובר 2023 מחלקת משאבי אנוש ושת"פ עם "אגרטל" רוכשת מתנה לכל יולדת ביגור, וכמחלקה אנו מגיעים לבקר את המשפחה ומאחלים להם ברכות ואיחולים להולדת הצאצא. החודש ביקרנו ונבקר אצל שלוש יולדות.

מכרז שנסגר השבוע

מכרז מנכ"ל באלגן - צוות האיתור כלל את יו"ר הקיבוץ אודי קינן, יו"ר דירקטוריון באלגן, עו"ד איתן ניר, מנהל העסקים נוקי נויפלד, חברי דירקטוריון באלגן - אייל בן דוד, שי ברנשטיין ומנהלת משאבי אנוש גל שמשון.

תהליך המכרז כלל יום ראיונות מרוכז, שאליו הגיעו שבעה מועמדים מהקיבוץ, ולאחר דיונים נבחר מועמד אחד מבין

(נוסח ערוך, לא פרוטוקול)

משתלות יגור

אתי קולט (מנהלת המשתלה): החודשיים הראשונים מאז פרוץ המלחמה היו מאוד חלשים. לקראת סוף נובמבר ובכל חודש דצמבר חזרנו לעבוד בהיקפים גדולים. כמו בתקופת הקורונה, אנשים פחות נוסעים לחו"ל ומשקיעים יותר בבית ובגינה. השנה נעשה פחות אירועים גדולים, נמשיך לפתח את המחלקה העסקית. מבצע צבירת הנקודות של חברי המועדון הופסק.

בית אחווה

אילנה שטנגל: בבית שוהים כ-11 חברי יגור. המחלקה הסעודית מלאה. קומה 3 שופצה במהלך השנים 22-23 והחדרים מאוישים ב-70%. אנו נמצאים בבדיקה והערכות לקראת אפשרות להסלמה בצפון והתארגנות בהתאם. ככל שהמצב הבטחוני יירגע, כך יגבר הביקוש ונגיע לתפוסה מלאה בבית.

אורות יגור

נוקי נויפלד: התאגיד נמצא בגרעון של כחצי מיליון שקל. הוקם צוות הכולל את צביקה ישורון, נוקי, מגיד, אודי קינן ויוסי בקר, על מנת למצוא פתרון להקטנת הגרעון. התאגיד ביצע בשנתיים האחרונות השקעות רבות בתשתיות החשמל של הקיבוץ, ובשנת 2024 תעשה השקעה גדולה בהחלפת המרכזייה שליד ככר עץ הזית.

חוצות יגור

נוקי נויפלד: המתחם מאויש באופן מלא. בית המרקחת התחיל לעבוד. החלל האחרון הפנוי ליד קפה "נישוי" הושכר למשרד מכירות של חברת אפריקה ישראל. החזר החובות של חוצות יגור אמור להסתיים בסוף שנת 2027.

נגריה

נוקי נויפלד: הנגריה סיימה את שנת 2023 בהפסד של 100 אלף ש"ח, שנבע מהפסקת הפעילות בענף הבנייה והמטבחים הפרטיים עקב המלחמה. ב-20 הימים הראשונים של חודש ינואר 2024 נכנסו הזמנות ל-14 מטבחים. 11 מטבחים נוספים הוזמנו לשכונת הבלוקונים. המטרה להגיע לכ-90 מטבחים עד סוף השנה. בחודש יוני 2024 יתקיים דיון נוסף בנושא הנגריה במטרה לבדוק את תוצאות הפעילות של החצי שנה הראשונה.

חורשה

נוקי נויפלד: החורשה סיימה את שנת 2023 בהפסד של 47 אלף ש"ח עקב הפסקת הפעילות בשל המלחמה. בחודש אוקטובר היו אמורים להתקיים כ-20 חתונות. בזכות מאמץ רב, שהשקיעו אנשי החורשה מול הזוגות, הצליחו להעביר את כל חתונות אוקטובר 23 לאביב ולקץ 24, כך שלמעשה אנו צופים בשנת 24 לרווח של מעל 350 אלף ש"ח.

לול

נוקי נויפלד: החווה הדרומית מושכרת כמחסנים, החווה

1. חילוף הנהלה

מוזמנים: **נבו גולדשטיין וירון שמיר** דירקטורים מסיימים. נוקי בירך את **ניר יובל** על הצטרפותו לוועד ואיחל לו בהצלחה. הנהלה הודתה **לנבו** על תרומתו ואיחלה לו הרבה הצלחה בהמשך.

2. אישור תקציב 2024

3. דיווח מענפים

באלגן

אורי זמיר מסר דו"ח על באלגן. למרות השנה הקשה, חצי שנה של הפגנות פוליטיות, שהשפיעו על מצב רוחו של הציבור והמלחמה, הפארק הצליח לעמוד ביעדי התקציב. עם תחילתה של שנת 2024 העלינו את מחירי הכניסה לפארק ב-10%. קיים חשש, שעקב המלחמה בתי הספר הערביים לא יגיעו בתחילת השנה.

בשנת 2024 לא יבוצעו השקעות בקניית מתקנים חדשים ובכלל, אלא רק תיקוני שבר. בר החורשה נסגר עקב אי הצלחה כלכלית. פעילות המזנון בגרייטשייפ נסגרה אף היא עקב חילוקי דעות בין שתי החברות.

נוקי הודה לאורי עם סיום תפקידו ואיחל לו הרבה הצלחה בהמשך דרכו. בימים הקרובים תתכנס ועדת האיתור לבחירת המנכ"ל המחליף.

רפת

אורן נווה (מנהל הרפת): בשלושת החודשים הקרובים מחיר המטרה יירד ב-4 אגורות לליטר. מצד שני, בניית סככת "היבשות" תאפשר את הגדלת העדר ב-40 פרות נוספות, כאשר המטרה היא להגיע בעוד שנתיים לכ-5 מיליון ליטר. (כיום הרפת מייצרת כ-4.8 מיליון ליטר). הצוות מורכב מ-3 תאילנדים ו-4 עובדים שאינם חברי יגור. בימים אלו אנו מתעתדים לסגור את המשך העסקה עם "אמבר מרכזי מזון" לשנתיים נוספות.

חממות עלים

עודד עוז: בעיות שנתקלנו בהן השנה - ריסוס החממות במזיד והשבתתן לחודשיים. הקיץ היה חם באופן מיוחד ופגע ביבולים. רוב התוצרת, שאנו קונים ומספקים לרשתות, הגיע מדרום הארץ. המלחמה פגעה מאוד בהספקה של לבבות חסה ועגבניות שרי.

נכון להיום המצב מתחיל להשתפר. אנו עובדים עם שלוש שלוחות גידול נוספות: בערבה, בגליל עליון וברמת הגולן. כל זאת, על מנת לאפשר רצף הספקה של תוצרת לאורך כל ימות השנה. התחלנו לעבוד בשתוף פעולה עם גדי"ש יגור. המוצר הראשון שנכנס לסל הוא תירס מתוק, שיגור מגדלת. אנו בקשר עם שלוש חברות זרעים בהולנד, שמספקות זרעים חדשים שאנו מנסים לאקלם, על מנת שיתנו לנו יתרון בשוק על פני המתחרים. נבנתה חממה חדשה בגודל של 2 דונם, אנו ממתיינים עם האבזור וההתקנה המלאה שלה לאמצע שנת 2024, על מנת לראות לאן מתפתח השוק.

המזרחית מושכרת ל"עוף ירושלים", כאשר לפני תחילת כל מחזור יגור מקבלת צ'ק של 115 אלף ש"ח, זאת עד לשינוי יעוד הקרקע והוספת שימושים. מדי שנה מעבירה החווה המזרחית ליגור 250 אלף ש"ח דמי שכירות.

גד"ש

עמית גרודמן: התהפוכות שעובר ענף הכותנה משפיעות באופן דרמטי על תוצאות הענף. למזלנו, הסתיימה 2023 בתוצאות מדהימות בענף הבצל. אנו צופים ירידה במחירי התחמיצים, הבצל והכותנה בשנה הקרובה, ולכן - מתנהלים בזהירות לגבי תכנית 2024. במידה והמצב הביטחוני יימשך כמו שהוא היום, יהיה קשה להשיג עובדים ערבים לביצוע עבודות עישוב, איסוף ירקות ועוד. המטעים החלו השנה להניב פרי, ולכן התחלנו לחייב אותם בפחת. ההשקעה במטעי האבוקדו בשנים האחרונות היתה בסדר גודל של כ-4 מיליון ש"ח. המטע מתפתח בצורה מהירה, המחירים בשוק גבוהים (בין 7-8 ש"ח לקילו למגדל). בתכנית שלנו להביא לאישור אחייג הוספה של עוד 2 חלקות לנטיעת אבוקדו.

רני טנא: (בתשובה לשאלה) אין שינוי בשכר הדירה של הגד"ש והמטע - הוא יישאר על 1,043 אלפי ש"ח.

נדל"ן

עמית שילה: הנדל"ן ביגור הוא המנוע העיקרי להתפתחות העסקים בשנים האחרונות ובשנים שיבואו. בימים אלו ממש אנו מוסרים את הבניין שהקמנו לחברת "סמארטשורטר" ומסכמים את עלויות ההקמה מול התכנית המקורית. אנו עוסקים רבות בנושא שינוי יעוד הקרקע של החלקה הפרטית של יגור, שעליה עומדת כיום החווה המזרחית של הלולים. כל מקום שניתן להשכיר ביגור - מושכר. אנו שומרים את מחסן התאים הישן כמקום לקליטת חברי יגור העובדים במבטח ובבניין שלפניו, במידה ויוחלט להקים באזור זה בנייני מגורים. בנוסף נמשכת ההתארגנות והחשיבה לקראת העברת פארק באלגן ממקומו הנוכחי, והקמת בניין משרדים של 4 קומות במקומו.

טובופלסט (דיווח אורי שפי)

סביבה עסקית: מבצע "חרבות ברזל" יצר סימן שאלה לגבי השוק המקומי של הקוסמטיקה. אין השפעה על מגזר האלומיניום. טובופלסט הינה שחקן קטן מאוד ביחס לתחרות העולמית ומכאן יתרונה - מייצרים סדרות קטנות, יחסית, וזמן אספקה קצר משמעותית משל רוב המתחרים העולמיים.

פלסטיק - לטובופלסט מוניטין של הספק הטוב בארץ (יש ספק אחד נוסף), כאשר התחרות מחו"ל כרגע פחות מהותית עקב שער החליפין והמצב בים האדום.

סיכום שנת 2023: יש מעבר מהפסדים לאורך שנים לרווחיות. בעקבות משבר פיננסי גדול חוינו כוונת סגירה, ששונתה לשינוי מודל עיסקי. נסגרה פעילות הייצוא, העלינו מחירים בשוק המקומי בכ-20% במוצע. יצאנו מהשותפות בבולגריה. הופסק פרויקט הדפוס הדיגיטלי והופסק יצור קוטרים קטנים שהסב הפסדים. כוח האדם צומצם בכ-80 עובדים.

עקרונות הפעלת טובופלסט בשנת 2024: אלומיניום - הגדלת תפוקות בכ-10% (כ-60 מיליון שפופרות בשנה), פלסטיק - מכירות בשוק מקומי בלבד עם יעד של 18-20 מיליון שפופרות. הורדה דרמטית בעלויות תפעול, אולי אף ביטול משמרות סופ"ש, צמצום המטה (בוצע), בחינה של יכולת מגזר הפלסטיק להיות מאוזן, מיקסום תפוקת אלומיניום.

יעדים עיקריים והנחות עבודה תקציב 2024

שמירה על הרוב המוחלט של לקוחות הפלסטיק בשוק המקומי, לאחר הטלטה של שנת 2023 וסגירת חלק מהיכולות. הגדלת משמעותית של היקף הפעילות עם שני לקוחות האלומיניום הגדולים בישראל ובקנדה, ייעול ניהול מלאי ושמירה על רווחיות קבועה ויציבה.

לגין אריזות מזון

סביבה עסקית: "חרבות ברזל" - חשש מסוים להקטנת הגידול בעוטף ומחסור בתוצרת חקלאית. ירידת מחירי הפח בכ-5% יצרה ציפייה של הלקוחות להורדת מחיר. הבעיה היא ששער החליפין שחק את ירידת המחיר. השוק ריכוזי, בינארי וללגין תלות דרמטית במספר לקוחות מפתח (זנלכל, ויליגר שטראוס ושימורי המרכז), שאובדן כל אחד מהם או חלקו - קריטי לרווחיות. המתחרה "קניאל" עברו לאתר בקרית גת בשנת 2023 וחוו קשיים גדולים. צפוי שיהיו יותר אגרסיביים השנה.

לגין אריזות סיכום שנת 2023: עלייה משמעותית בהיקף המכירות (כמותי וכספי). קליטת 8 עובדים מטובופלסט ש"מילאוו" את השורות. שמירה על הרווח, למרות התייקרות הפח. התמודדות עם ה"רעשים" במפעל, עקב המשבר ב"טובופלסט". התמודדות עם השלכות המצב הבטחוני מאז ה-7 באוקטובר.

מדיניות רכש ואחזקת פח ל-2024: המשך מדיניות החזקת מלאי גבוה יחסית לפני העונה החקלאית, תוך הסתמכות על ניסיון שנים עברו, בשילוב תחזיות לא מחייבות של לקוחותינו. העיקרון המנחה הוא שפח לא יהווה חסם לגידול של לקוחות קיימים ו\או חדשים, תוך הבנה שאינו תופס מקום רב ואין לו פג תוקף. המימון הינו חלק מתמחיר המוצר.

יעדים עיקריים והנחות עבודה:

שמירה על היקפי המכירה הכמותיים של שנת 2023 במחירי המכירה הנוכחיים עם העלאות מחירים מינוריות. הגדלת היקף הפעילות עם הלקוח הגדול שלנו ותחילת עבודה משמעותית עם אחד הלקוחות הגדולים בארץ שלא עבד איתנו. ניהול מדיניות מחירים מרכזית מבוססת על ערכי הפח וניהול שעות העבודה. שמירה על הרווח התפעולי והרווח הנקי.

בסוף הישיבה הוסיף נוקי מילות סיכום לתפקידו כיו"ר הוועד הנוכחי וציין שהסכים להישאר בתפקיד עד שיימצא מחליף. נוקי הודה לוועד על העבודה יחד בשנתיים האחרונות.

אודי קינן ברך את נוקי והודה לו על העשייה המשמעותית והתוצאות של עסקי יגור.

עית להכיר: לואן ועידן שבתאי

לואן שבתאי בת 28, נשואה לעידן ואמא לליאם בן 10 חודשים. בת לצביקה וקורין רביב אחות לדליה. בוגרת תיכון "כרמל זבולון". שרתי בצבא כמשקית קישור מילואים. לאחר הצבא עבדתי בחינוך ביגור, טסתי לטייל בדרום אמריקה. למדתי קורס מאמני כושר ומדריכת פילאטיס מכשירים, מזה כשלוש שנים עובדת בתחום.

יגור בקיבוץ

מילה יגורית: בלוקנים

מסורת יגורית: מרוץ הלפיד

פינה אהובה עלי ביגור: הסכר

זיכרון ילדות מיגור: חלוץ בודד

עידן שבתאי בן 30, נשוי ללואן, אבא לליאם בן 10 חודשים.

גדלתי והתחנכתי בנשר. בצבא שירתתי כלוחם בגולני. לאחר הצבא טיילתי בדרום אמריקה, למדתי בטכניון הנדסאי תעשייה וניהול, קורס מאמני כושר, תזונה ובריאות במכון ווינגט.

בשמונה השנים האחרונות עובד כמאמן כושר אישי, בחדר כושר אייקון פיטנס נשר. מאמן ילדים עם צרכים מיוחדים, מלווה אנשים בתהליך תזונתי לירידה במשקל. ספורטאי תחרותי, מתמקצע בפיתוח גוף - מר ישראל לשנת 2022.

החלטנו שאנחנו רוצים להקים את ביתנו ולגדל פה את ילדינו בזכות הערכים והחינוך אותם נוכל להעניק להם. הקהילה ביגור היא משהו מיוחד, ששמחתי מאוד לחוות ולהכיר. גדלתי בנשר, "מעבר לכביש", ולמדתי לראות את היופי של הקיבוץ עם כל הטבע והירוק בכל שביל. אשמח לעזור באירועי תרבות ובתחום הכושר ולהפוך להיות קיבוצניק מן המניין.

יגור בקיבוץ

מקום אהוב בקיבוץ: חדר כושר ובריכה

מושג יגורי: פורימון

מסורת יגורית: חג שבועות בקיבוץ

עית להכיר: זיו יובל

זיו יובל בת 28, נשואה לתום יובל, בנם של טלי ואילן. תום מורה לחינוך גופני ומאמן כדורסל.

אני עובדת כאחות ב"קופת חולים כללית" בקריית מוצקין. נולדתי וגדלתי בקיבוץ בית זרע שבעמק הירדן, למדתי בתיכון "בית ירח" ובצבא שירתי כמאבחת מדעי התנהגות בבא"ח צנחנים. את תום הכרתי בזמן הלימודים לתואר בסייעוד דרך חברים משותפים.

כיוון שבעצמי נולדתי והתחנכתי בקיבוץ, המעבר ליגור היה עבורי טבעי.

מהרגע שאני ותום החלטנו שאנחנו רואים את עתידנו כמשותף, הבחירה לגור ביגור הייתה ברורה, היופי, הטבע מסביב והמיקום המושלם לא השאירו אצלנו ספק, שכאן אנחנו רואים את עתידנו. אוהבת ספורט, בעיקר פילאטיס וריצות.

יגור בקיבוץ

מושג: ואדי

מסורת: פורימון

מקום או פינה אהובה עלי ביגור: הסטודיו של אפרת עוז

עיתא הכיר: יערה ודין בינטו

יערה עזרא בינטו בת לאורי ומיכל עזרא, אחות לרותם, אסף וניצן. בת 31 נשואה לדין מיכאל בינטו ואמא למי-יה בת ה-2.8 וליאו בן החודשיים.

סיימתי 12 שנות לימוד באקסטרוני קידום לחמן, שירתי בצבא כאופטיקאית במשך 4 שנים. כשהשתחררתי עבדתי בקאנטרי ספייס. למדתי כושר גופני ובריאות במכללת וינגייט וניהלתי משרד של חברת בנייה במשך שנתיים.

כיום אני עובדת בהפעל חיפה כדורסל בתור מנהלת התפעול של המועדון.

יזאר בקיצור

מילה יגורית: מסייכת (עם השנים נוכחתי לדעת שרק

אנחנו קוראים ככה לשדכן סיכות)

מסורת יגורית: פויקה

פינה אהובה עלי ביגור: גן אביבים

שיר יגורי: הרה הירוק, יגורים קדימה יגורים

זיכרון ילדות מיגור: הטרקטורים בשבועות

דין מיכאל בינטו בן 32, נשוי ליערה עזרא, אבא למי-יה בת ה-2.8 וליאו בן החודשיים. עוסק במכירות, ניהול תיקי לקוחות בחברת "יד 2".

נולדתי וגדלתי בקריית מוצקין, למדתי בביה"ס יסודי "אחדות" בקריית מוצקין, בחטיבת הביניים על שם יצחק רבין ז"ל וסיימתי את לימודיי באורט קריית מוצקין לאחר 12 שנים.

שירתתי כמש"ק משמעת ותורניות בחיל המודיעין.

הקשר שלי עם יערה נוצר לאחר שהכרנו בפאב "הספריה", שיערה עבדה בו בתור ברמנית, נוצר חיבור, התאהבנו ויצאנו לדרך המשותפת שלנו. כשנכנסנו למועמדות בקיבוץ, חששתי מהמעבר לדירת קליטה קטנה משמעותית ממה שהייתי רגיל. חוץ מזה הכרתי את יגור. עוד לפני שעברנו, בלינו כאן הרבה עם המשפחה והחברים של יערה.

הבחירה שלנו ביגור הייתה קלה, כיוון שאנו מאוד מתחברים לקהילה, לחינוך ולשקט.

אנו מאוד שמחים להיות חלק מקהילת יגור ולתרום את חלקנו לקיבוץ

הנפלא הזה.

אני בעל תעודה והסמכה בשיווק דיגיטלי, אשמח לתת מענה בכל דבר שהקיבוץ יצטרך בנושא.

על עצמי: תחביב ותחומי עניין - ספורט, כדורגל זה חלק מאוד משמעותי מחיי והפעל חיפה בפרט!

אירוע מעצב - מה שאני ומי שאני זה בזכות שני ההורים שלי, שחינכו אותי למופת, לערכים ולאהבת אדם.

משהו שאני גאה בו - המשפחה המדהימה שהקמנו אני ויערה. הם הכוח שלי בחיים.

מקום או פינה אהובה ביגור - גן שרון, גן מקסים עם המון שמחת חיים.

אפשר עוד לעצור את השיוך! יורם ברנע

עדיין אפשר לעצור ולחשב מסלול מחדש.

הקיבוץ הישן השתנה וטוב שכן. היו בו עיוותים שלא נתנו למימד ההתפרנסות את הכבוד הראוי. זה הביא לאבסורדים נוראיים, של משפחות עם משכורות גבוהות מאוד, שנשארו עם תקציב קטן, לעומת משפחות עם הרבה ילדים ומעט משכורות שקיבלו תקציב גדול.

עם זאת, שיוך דירות הוא סכנה קיומית לצורת החיים שלנו. כל אחד יוכל לרשת את הדירות. לא תהיה ליגור שום יכולת לפקח ולסנן מי בא לגור. יבואו כאלה שמאוד לא היינו רוצים לגור איתם ולידם. צוות השיוך לא מעלה את הסוגיות האלו ומתקדם מהר מדי. לא מדברים על כל מה שיקרה פה לאחר שנלך למינהל. אז יהיה כבר מאוחר מידי לעצור ולשנות.

אם חברה חפצת חיים אנחנו, יש לבטל מיד את השיוך. אנחנו נשאר במצב ביניים, בין קיבוץ מופרט לבין קיבוץ שיתופי, כמו מעגן מיכאל, רמת יוחנן, משמר העמק, חצרים, סאסא ועוד קיבוצים. להמשיך את המהלך זה כמו לעלות ל"כתר" ולקפוץ ראש.

יימצא המנגנון לפצות את מי שלקחו הלוואות ומשכנתא לבנייה ולרכישה ובא לציון גואל.

עדי ליבנה-לוגר

השליחים
שְׁלוֹשָׁה שְׁלִיחִים
עוֹמְדִים בְּפֶתַח
בֵּיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
וּפְנֵי אֹר.
שְׁלוֹשָׁה שְׁלִיחִים
עוֹמְדִים בְּפֶתַח בֵּיתִי
וְחֹשֶׁן עַל פְּנֵי תְהוֹם.

כפורים
עַל דַּעַת הַמְקוֹם
וְעַל דַּעַת הַזְּמַן
וְעַל דַּעַת הַטֶּנֶק
בְּמְקוֹם הַלֹּא נֶכּוֹן
בְּזְמַן הַלֹּא נֶכּוֹן
בְּטֶנֶק הַלֹּא נֶכּוֹן
וְהִנֵּה נִפְתָּחוּ שַׁעְרֵי שָׁמַיִם
נִפְתָּחָה הָאָדָמָה
וּנְנַעְלָה.

*
לוּ יְכַלְתִּי
הִיִּיתִי מַעֲמִידָה פְּנֵי
קוֹסְמֹת גְּדוּלָּה,
מִשְׁחֻקֵּת אוֹתָהּ
מִכְשַׁפֵּת אַרְבַּע
רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם,
הִיִּיתִי בּוֹחֶשֶׁת
בְּקִדְרַת בְּרָזֶל וְצוּק
שְׁקוּי מִבַּעֲבַע
(צִפְרָנִי עֲצַב וְזַנְבוֹת אֲהַבָּה),
לוֹחֶשֶׁת מְלוֹת קֶסֶם
בְּאֲזְנֵי עֶטְלָף זָקוּן,
תּוֹלָה אֶת דְּמַעוֹתַי
עַל רֶשֶׁת קוֹרֵי עֶכְבִּישׁ
וּמְחִזְרָה אֶת הַזְּמַן
לְאַחֹר.

קינצוגי
סְדוּקָה אָנִי.
נְקִיקִי גַעְגוּעַ
חוֹרְצִים אוֹתִי,
עוֹרְקֵי שֶׁבֶר
אֲרָכִים וְדַקִּים,
בְּקַעִים מִתְפַּשְׁטִים
לְאֲרָכֵי וּלְרַחְבֵי
וּמִי מִלֵּא בָּם זֶהָב?

אין דבר יותר חדש משיר ישן גדי רביב

שורות ישנות של ירון לונדון, פתאום אקטואליות יותר.

ירום טהרלב אהב להגיד, שהשירים קובעים את ההסטוריה. זאת כיוון שההיסטוריונים מגלים ממצאים חדשים ומתווכחים, וכך משתנים להם גם ספרי הלימוד. השירים, לעומת זאת, כבר לא ישתנו. ביומן אישי שאני כותב בפייסבוק מאז פרוץ המלחמה, מתחברים פסוקי תנ"ך לזמר ולזכרונות, לחברי יגור שאינם ולתחושות הימים האלה והחרדה לחיילים ולחטופים. שוב ושוב אני מגלה, שהשירים הישנים, שאמורים להיות מקלט ומחסה נוסטלגי, מחבוא לברוח אליו ולהסתתר מהאקטואליה, הופכים לראי ופרשנות לימינו אלה, לפעמים זה מרגש, לפעמים מדכא ומייאש.

דוגמה אחת לתחושות האלה הנוצרות, כאשר השורות הישנות מקבלות משמעות חדשה, היא הביטוי "אבל עצביה ברזל". הביטוי נמצא כידוע בשיר "מרדף" (ירון לונדון, 1970), ואפשר לצרף אליו סימן שאלה, הקשור למשבר המנהיגות בימינו. הבחירה בשיר הזה דווקא קשורה לאסוציאציה אישית שלי למילה "עצביה", המופיעה בספר "מיכה" (וְכָל-עֲצָבֶיךָ אֲשִׁים שְׁמָמָה), ולביטוי מספר "דברים" (אֲרָץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בְּרִזָּל).

באותו האופן שבו עולה שאלת המנהיגות, עולה גם שאלת החוסן. למשל, בשורה העתיקה "עד שנשרף, עוד מעט כל חמצן ריאותיה, בגלל מרוצת המרדף" כאילו מתואר המרוץ שלנו נגד הזמן, במרדף שמתנהל, מעל ומתחת לקרקע. האירוניה היא שהמחבר ירון לונדון לא יכול היה לחזות את התסריט, שבו המילים האלו יתארו את המציאות שלנו היום, הביע בעבר

הסתייגות חריפה מהשיר, ואף חרטה על כתיבתו וכינה אותו "פשיסטי, פטישיסטי ומיליטריסטי, שיר של פולחן דם ואדמה". (וויקיפדיה).

ויש עוד ועוד דוגמאות כאלה, כמעט מדי יום, משירי יורם טהרלב, רחל, חיים גורי, יעקב רוטבליט וביאליק.

אבל אחזור דווקא לירון לונדון. אין לי מושג מה היתה ההשראה לאחד משירי הפופ הראשונים שלנו, "ציף ציף מעל הרציף", ששרו השלושרים ב-1970. עיינתי מחדש במילים, בגלל שורה בעמוס ("יוֹסֶרְחִים עַל-עַרְשׂוֹתָם"), ששלחה אותי דרך אתר "שירונט" לשיר שעוסק בהלך סרוח על ספסל ברציף תחנת רכבת בשרון(!), ולא מתעורר מצפצוף הציפור מעל הרציף, שמזהיר מפני הרכבת המתקרבת, "תחמיץ את המסע אם תשכב סרוח / קוראת היא וקולה נישא ברוח / כי לכל אדם קטר / הבא מבלי לצפור". ואתה קורא ולא יכול שלא לחשוב על קריאות האזהרה, שהשמיעו התצפיתניות לאוזניים סרוחות.

המציאות פולשת לתוך השירים, מרעננת ומחדשת אותם, יהיו כוונות המשורר אשר יהיו.

רגשות אריאלה וולק

הכישלונות, ממולם הניצחונות
מדווחים בעיתונות בצירוף הפרשנות
נצרבים בזיכרונות

כפות המאזניים עלולות ויורדות
לפעמים מתאזנות, לרוב נפרדות
ללא הפסקה מתנדנדות

ורק האהבה מנסה בכל כוחה
למגר את השנאה
מחפשת דרך יציאה
מחפשת את הגאולה
לנשמות שלנו
מלחמה כאובה שאולי תסתיים בשלום
ולא, זה לא רק חלום

העצב והשמחה אוחזים יד ביד
לעולם לא לבד
הם לא נפרדים, תמיד יחדיו

הייאוש והתקווה שלובי זרוע
המשא ומתן תקוע
עולים ויורדים, צפים בלי לשקוע

האתמול והמחר נפגשים כל יום
לא ידוע זמן סיום
כשהעת היא עת חירום

הבהירות... הערפל מתרחקים ונפגשים
בעיניים פקוחות, במבטים כבושים
נטמעים בכל המעשים

אליהו כהן - לזיכרו

אליהו נולד ב-3.1.1932 לאימו לאה ואביו משה כהן, אח
לדוד ז"ל, פרץ ואבשלום ייבדלו לחיים ארוכים.

בנעוריו נפטרה אימו.

אליהו גדל בתקופה בה לנו בבית הילדים והיו מבקרים את
ההורים לשעות ספורות אחר הצהריים.

הוא למד ביגור עד כיתה ט', ולאחר מכן עבר לבית ספר
מקצועי בושמת בחיפה ללמוד את מקצוע המסגרות.

בצבא שירת כמדריך נח"ל וכשהשתחרר עבד ברפת
כשנתיים. את מרבית שנות עבודתו עשה במפעל לגין עד
יציאתו לפנסיה.

את עדה הכיר בקיבוץ מעיין ברוך ויחד הקימו את ביתם
ביגור. לעדה ואליהו נולדו שלושה ילדים: איילת, מיכל
ודרור.

בשנת 1981 נפרדו עדה ואליהו, ולאחר כ-7 שנים פגש את
איילה וולמן והם נישאו. לאיילה היו ילדים, נכדים ונינים,
שאהבו מאוד את אליהו. אליהו ואיילה חיו בזוגיות טובה
ואליהו טיפל בה במסירות גדולה עד מותה.

אליהו אהב את הקיבוץ, ובכל פעם שהיה מוצא לכלוך על
השבילים היה מתכופף ואוסף.

הוא אהב גם את הארץ ונופיה והירבה לטייל ברגל
וברכיבה על אופניים. אהב לשיר, לשמוע מוזיקה
קלאסית ושירים עבריים. אהב במיוחד את חוה
אלברשטיין.

אליהו חי חיים עצמאיים עד גיל 90, וכשעצמאותו
נפגעה עבר לדיור המוגן בבית אחווה, שם הרגיש
עטוף ואהוב.

בימים האחרונים גופו בגד בו והוא נפרד מאיתנו
צלול ובשיבה טובה.

יהי זיכרו ברוך.

אבא

איך מסכמים 92 שנים?

דווקא בשנים האחרונות עלו פתאום כל מיני סיפורים, שלא סיפרת לפני. שהעידו איזה אדם מיוחד היית ומה
העברת לנו.

למשל, זה שרכבת מיגור לאילת על אופניים לפני שבעים שנה, בתקופה שלא היו האמצעים שיש היום, לא מקומות
לינה ולא טלפונים.

היית אדם של הרגלים (בכל זאת ליטאי), היה זמן לכל דבר, זמן להליכות, זמן לארוחות, זמן למשפחה ואסור היה
לחרוג מהזמן המותר אחרת זה משנה את סדר היום.

לא היו לך חיים פשוטים, בכל זאת, היית נשוי לאמא שלנו ואחר כך לאיילה, שאותה ליווית במחלת האלצהיימר
בסבלנות אין קץ עד הסוף.

תמיד היית נכון לעזור ואף פעם לא רצית שיעזרו לך.

עוד כשהיינו קטנות זכינו לטיולי שבת כל שבוע, כדי שאמא תוכל לישון, אתה היית זה שהשכיב אותנו בגנים
ובכיתות ותיזז מאחת לשנייה.

תמיד היה על מי לסמוך. גם כשבגרתי והייתי זקוקה לעיתים לתמיכה כזו או אחרת, ידעתי שאף פעם לא תגיד לא. אפילו שאלתי אותך פעם... תגיד "לא" מתישהו? וענית שאם אתה יכול אתה עוזר.

אבא, תודה!

תודה שהנחלת לנו את אהבת הארץ ונופיה.
תודה שהנחלת לנו את אהבת הספורט וההנאה מפעילות גופנית.
תודה שהנחלת לנו את היושר והתרבות שלך.
תודה שהיית מי שהיית בשבילנו,
תודה!

אבא, סליחה!

סליחה, אם בלי כוונה פגעתי בך או גרמתי לך לסבל.
הכול היה מרצון טוב ותקווה להקל עליך.

אני מקווה שהשכנים נאים בעיניך והנוף סביר.
אני מקווה שלא יפריעו לך בשעת השנ"צ.
תשתדל לא להציק לעוברים ושבים.
תחסר לנו המון. אוהבת,
אני.

איילת

אבא

"אפילו סלעים נשברים..." כתבה דליה רביקוביץ.
אבא היית בשבילנו כמו סלע איתן נצחי וקיים.
וגם אם נחלש מעט וזקוק לעזרה, עדיין פועם ולא פוסק.
היית לב גדול ונדיב, צוחק משטויות, הולך, רוכב,
מספר בפרוטרוט על מקומות בהם לא היית,
חולם על מקומות אליהם תגיע.
ידעת לאהוב בלי להגיד ובלי לגעת.
ידעת לשתוק ועוד לשתוק.
ידעת להודות על כל מחווה, ואני השתדלתי
כי רציתי שתרגיש אהוב ונחוץ.
לאחרונה הבנתי שגם סלעים נשברים.

אוהבת אותך מאוד

וכבר מאוד מתגעגעת.

מיכל

יזהר הלוי - לזיכרו

יזהר נולד ב-8.5.1935, בן בכור להוריו גולדה ועמנואל הלוי, אח לירדנה, בצלאל ופנינה.

ילדותו ונעורותו עברו עליו ביגור עם חבריו במחזור ח'.

חבריו מעידים עליו, שכבר בנעורותו בלט באהבתו לכדורסל. "הוא היה גבוה, שמאלי והצטיין במשחק". במשך שנים היה חלק בלתי נפרד מקבוצת הכדורסל של "הפועל יגור". במיוחד זכורה תרומתו בניצחון הקבוצה על "מכבי פתח-תקווה", משחק שקבע את מיקומן של השתיים בליגות הארציות. כאשר הוקמה נבחרת הבנות של "הפועל יגור", יזהר היה מאמנה הראשון וגם זכה איתה להישגים יפים. יזהר אהב ספורט כל חייו. הכי אהב כדורסל, ובין הקבוצות אהב את מכבי תל-אביב.

בתקופה שבה התבגר התחולל הפילוג בתנועה הקיבוצית. עמנואל, אביו, היה מפא"יניק שרוף ובפילוג, בשנת 1952, עברה כל המשפחה לקיבוץ נווה ים, מלבד יזהר שהיה כבן 16 והחליט להישאר ביגור. בצלאל אחיו זוכר את הוויכוחים הקשים שהיו בבית, וירדנה זוכרת את היום שעזבו את יגור ואת דבריו של יהודה שרת שאמר: "בעוד עשר שנים לא יזכרו על מה רבו".

בצבא שירת כלוחם בחטיבת גבעתי.

את קוקי אשתו פגש, כשהיא הצטרפה לאולפן ביגור. הם נישאו בשנת 1968, ובהמשך נולדו ילדיהם: אורלי, אורן ואיתן.

לאחר שחרורו מהצבא, חזר ליגור ועבד ברפת שלוש שנים. בהמשך, עבד כנהג על משאית תנובה, ולאחר שהענף התפרק החל לעבוד כנהג של אגד.

במשך שנות עבודתו באגד, זכה מספר פעמים בתואר "נהג מצטיין", בגלל אדיבותו ויחסו המכבד לנוסעים. לעיתים חזר מאוחר הביתה, כי בשבילו העבודה לא הייתה עוד יום עבודה, בשבילו היא הייתה שליחות. באגד הרגיש את עצמו כמי שתורם בימי שלום ובימי מלחמה. היה גאה במקצועיות שלו בעבודה וביכולתו להגיע למקומות מרוחקים, שמעטים הגיעו אליהם.

לאחר ארבעים וחמש שנים יצא לגמלאות. אבל הנהיגה הייתה חלק ממנו, חלק מהנתינה שלו לחברים, וכך המשיך לנהוג ולעזור לכל מי שביקש ממנו. ליווה חברים וחברות, שרצו להגיע

לעבודתם, למוסדות בריאות, לקניות או סתם לטייל, והכול בהתנדבות, בהרבה אמפטיה ומתוך חברות וידידות לבני גילו ולצעירים ממנו.

איש ישר וטוב היה. מילה שלו הייתה מילה. אפשר היה לסמוך עליו. נשאר חבר יגור כל חייו מתוך אהבה למקום, לחבריו במחזור ח' ולחברים בכלל. מוסיף בצלאל: "שני דברים היו יקרים לליבו ובהם לא נתן לפגוע: ביגור ובאגד".

גם אחרי שהתגלתה בגופו המחלה, לא ויתר על המשך החיים. הוא המשיך להיענות לבקשות עזרה בהסעת חברים וחברות, נסע לביקורים משפחתיים בבאר שבע, בקנדה ובארה"ב, להיפגש עם משפחתו המורחבת ובני ביתו.

לאורך ימי מחלתו נעזר הרבה בחבריו ובבני משפחתו הקרובה, שליוו אותו בנסיעות לבית החולים ותמכו בו ברגעים קשים, וכאלה היו, אבל תמיד ידע להתאושש ולחזור לעצמו, להמשיך את חייו, עד שהמחלה הכריעה אותו.

יזהר הותיר אחריו את אשתו קוקי (לאונור), שלושת ילדיו, שישה נכדים, אח ושתי אחיות.

יהי זיכרו ברוך.

לכתוב על יזהר

לבקש ממני לכתוב על יזהר, זה בעצם להסתכל מהצד ולהתבונן על 56 שנים משותפות. לבקש ממני לכתוב על יזהר, זה להיזכר בבוז זוג שהיה שותף מלא בחיי. איתו שיתפי קפה ראשון של בוקר ואיתו שוחחתי לפני שנת הלילה שלנו. יזהר היה לי לבן זוג של שמחה ועצב ובעיקר בן זוג תומך. יזהר בשבילי הוא האבא של ילדיי. רק איתו יכולתי ליצור משפחה כזאת. אני רואה בכל אחד מילדיי קצת את יזהר. אדם שאהב כל כך לחיות, לנסוע, לטייל בעולם, בארץ, להיות עם המשפחה המורחבת. איש של טוב. אדם שכל חייו חי בקהילה שכולה הכירה אותו והוא אותה, קהילה שזכיתי בלכתו לקבל את החיבוק ועל כך תודה. תודה יזהר שהיית איתי ובשבילי.

קוקי

רצייתי מאוד לשוחח איתך לפני שאתה הולך. רצייתי יותר מכול לומר לך, שאני אוהב אותך, תמיד אהבתי ותמיד אוהב.

רצייתי לומר לך עד כמה אני גאה בך על מי שהיית, על כל מה שעברת מעצם היותך אבא שלי, ושאני גאה להיות הבן שלך.

אבא אני כבר מתגעגע אליך.

מתגעגע לסיפורים על אג"ד, למרות ששמענו אותם עשרות פעמים, על שרותך בסדיר בגבעתי, שירותך במילואים כנהג במלחמת יום כיפור, על הטיול לסיני והטיולים ברחבי העולם.

אני מרגיש שהכרתי אותך, אבא, באופן אחר ומיוחד, שונה מהאופן בו אחרים הכירו אותך. לעיתים קרובות היה נראה שאחרים פחות הכירו.

חיית את חיך במלואם, היית שמח, מלא חן וחיך ואיש שיחה עבורי. איך שאני מתגעגע לחיך המשותף שלנו.

אבא, לפני כשבועיים, כשהבנת כי הטיפולים הסתיימו, החלטת ללכת. הלכת בסטייל ובכבוד שאין שני לו. הבנת בהחלטה מודעת ואמיצה, שמיצית ואתה רוצה להיפרד מכולם ולהמשיך למקום אחר. מדהים איך אפילו בלכתך היית חזק, נחוש וחכם.

רק בקשה אחת קטנה עוד יש לי, אבא, שתחכה לי עוד פעם אחת בתחנה, אפילו לנסיעה קצרה. אני לפחות, עוד מתכוון להמתין לך שם.

תודה, אבא, על כל מי שהיית עבורי, על הדרך שהתוות ביחד עם אמא, כדי שאמצא את דרכי שלי. מתגעגע אליך, אבא, ואתה בליבי לתמיד. אוהב אותך, אבא.

בן אורן

אחי יזהר

כמו בקינת דוד המלך על מות יונתן, כך גם אני מקונן: צר לי עליך אחי יזהר. אחי הבכור, הגדול, האהוב, שהיה לי לא רק אח אלא גם חבר נפש.

אני זוכר אותו עוד מימינו הראשונים בקיבוץ יגור, כשאני ילד צעיר והוא נער בוגר. היה לי אח גדול, שהגן עלי מפני מכות של הגדולים, וכולם ידעו שאיתי אסור להתעסק, כי יש לי את יזהר, אח גדול וחזק.

אבל אז הגיע הפילוג ביגור, בשנת 1952, כשאבא שלנו עמנואל, שהיה מפא"ייניק שרוף, עזב את יגור עם משפחתנו ועם עוד קבוצה גדולה של אנשים, אשר לא יכלו לחיות יחד עם אנשי מפ"ם ו"אחדות העבודה" ביגור. אבל אחי יזהר, שהיה אז בן 17, עמד על דעתו והחליט להישאר לבדו בקיבוץ הנפלא, בחברת הילדים שכה אהב ואיתה המשיך עד לצבא, לשירות קרבי בחטיבת "גבעתי", שהיה כה גאה להשתייך אליה.

אחרי הצבא, כמו קיבוצניק טוב, נענה לדרישת המשק לעבוד שלוש שנים ברפת, אחר כך כנהג במשאית "תנובה" של הקיבוץ, ולבסוף, פסגת הקריירה המקצועית שלו במשך עשרות שנים כנהג-חבר ב"אגד", שבימים ההם הייתה משרה מכובדת מאוד וגם מתגמלת.

בשעות הפנאי היה יזהר גם ספורטאי, שחקן מצטיין בנבחרת הכדורסל של הקיבוץ "הפועל יגור", אותה העלה לליגה העליונה במשחק אישי מעולה שלו, שבו הכריעה יגור את מכבי פתח-תקווה. יזהר היה מאוד גאה על כך, ששמו הזכר מפורשות כחתום על הניצחון בכתבה בעיתון חדשות-הספורט של אז.

בכל השנים הרבות ההן היינו בקשר אישי וחברי חזק ומתמשך, כשמשפחותינו נפגשות פעמים רבות בעיקר ביגור.

ליווינו אותו כשהקים משפחה נפלאה, כשבחר באהובת ליבו קוקי ונשא אותה לאישה, כשנולדו להם שלושת ילדיהם: אורלי, אורן, ואיתן, וכשגדלו והקימו משפחות משל עצמם, ובכל תהפוכות החיים, שהיו מנת חלקם במשך עשרות שנות חייהם ביגור. יזהר וקוקי היו לחברי נפש שלי ושל אביבה אשתי, ונהגו להתייעץ איתנו בכל שאלה ובעיה, בהן התלבטו מידי פעם, עקב הדרישות של החיים השיתופיים הלא-פשוטים בקיבוץ. יזהר היה מסור לקיבוץ בכל מאודו ומילא אחר כל "קוצו של יוד" בתקנון הקיבוץ, ביושר ובהגינות. תמיד הלך בדרך הישר ועל כך זכה להערכה רבה מצד כולם.

צד חזק באופיו היה החריצות. יזהר היה איש עבודה מאוד חרוץ. כל חייו היה איש עבודה, בלי מחלות מדומות, בלי היעדרויות מהעבודה, בלי קיצורי שעות, עבד ללא לאות ואהב את העבודה.

קו אופי חזק נוסף שלו היה החברות. יזהר היה חבר טוב של כולם, והיו לו חברים רבים הן ביגור והן מחוץ לקיבוץ. הוא היה טוב-לב, ולא היה מישהו בקיבוץ, שביקש ממנו משהו, ולא נענה. בייחוד היה מסיע בהתנדבות את אנשי ונשות הקיבוץ לטיפולים בבתי חולים ובמרפאות, לעיתים פעמיים ואפילו שלוש פעמים ביום.

הוא היה צנוע בהוצאות על עצמו אך רחב-לב עם משפחתו. הכול כמובן בהחלטות משותפות עם קוקי אשתו שהייתה השכל הישר וההיגיון הבריא בכל התחבטות בבעיה כלשהי.

יזהר אהב מאוד גם לטייל בחו"ל והגשים את אהבתו זו בטיולים רבים שעשה ברחבי העולם.

לבסוף, כשחלה במחלת הסרטן נלחם בה באומץ במשך כ-5 שנים לא קלות, ולמרות הטיפולים הקשים שעבר, הוא לא הפסיק להתנדב ולטייל. רק בחודש האחרון הכריעה אותו לפתע המחלה, והוא נפטר בתוך זמן קצר ללא סבל וללא כאבים.

הערכת ואהבתי אותו מאוד, ואני יודע שאני ממש לא לבד בהערכת ובהבתי אליו.

נזכור אותו לעד כאיש עבודה חרוץ וישר, חבר טוב, איש משפחה, טוב-לב, וקיבוצניק בכל רמ"ח איבריו.

כבר מתגעגע אליך אחי האהוב.

נוח בשלום על משכבך, תהיה דוגמה טובה לאנשים רבים בקיבוץ ובמשפחה, ויהי זכרך ברוך.

בצלאל הלוי

יזהר הלוי

חשוב לי לספר על הקשר המיוחד שהיה לי עם יזהר ב-23 השנים, שניהלתי את תיאטרון יד למגינים. יזהר היה סדרן חניה נאמן.

נאמן בכל נימי נפשו.

בגשם, בחום הקיץ ובכל התרעה ולו הקצרה ביותר.

יזהר היה מגיע מוקדם, לוקח את הפנס ומגיע לעמדתו בחניה.

הכעיס אותו, כשמי מהסדרנים האחרים התרשל בתפקידו, או התייחס שלא בנימוס לאורחי התיאטרון או שסתם עמד וניענע את הפנס...

מאוד מצפוני ומחויב.

ועל כך מאוד הערכת אתו.

קוקי זוגתו, לכשנפגשנו בשבילים היתה תמיד מדגישה כמה העריך ואהב אותי. ועל כך, ליבי איתו.

כל מנהל מרגיש רגוע, כשיש לו נאמנים לצידו.

גם מחליפתי, יעל אוסי, ציינה את נאמנותו לצוות, גם בימים שהיה סדרן בתוך התיאטרון, והניחה זר על קברו מטעם יד למגינים והמועצה האזורית זבולון.

איש יקר.

ענת עוגן

לא מצטערת

שיחה עם הדס ילין לסיכום המרוץ לראשות התנועה הקיבוצית

מול מועמד שהכין את עצמו במשך 6 שנים, וכבר התמודד במערכת בחירות אחת (וגם היה במטה של ניר מאיר לפני 9 שנים). ליאור שמחה הכיר את השטח, הבין איפה צריך לשים דגש ובאיזה קיבוצים צריך להשקיע. לי לא היה את הזמן לעשות את זה כמו שצריך. הייתי צריכה ב-3 חודשים לגייס צוות, לבנות מטה, לבנות "שטח", לייצר ולחדד מסרים, ולבנות שותפויות. זה היה מהלך מאוד אינטנסיבי, שנכנסתי אליו בלי ניסיון, ובמהירות: המדינה במלחמה, התנועה שבורה ו-56 קיבוצים בכלל מפונים מבתיהם - זו היתה משימה מטורפת. הפסדתי, לא נכשלת.

איך את מסכמת את כל ההרפתקה? וואו. למדתי כל כך הרבה בתוך זמן כל כך קצר. לקח לי קצת זמן, אבל בסוף אפילו לפעמים נהנית. אני אוהבת את המפגש עם החברים והחברות, את השיח הערכי. מהרגע שהתחלנו לעשות את זה, ובמיוחד בחודש וחצי האחרונים היה לי ממש כיף. במסע כזה חוטפים הרבה אש והשמצות מצד אחד, אבל גם תמיכה והערכה מהצד השני, כך שהחוויה שלי היא חיובית מאד.

האם את מצטערת שנכנסת לזה? ממש לא! קודם כל אני חושבת שעשיתי טוב לתנועה. בתקופה הזו היו חייבות להיות בחירות! אם לא הייתי נכנסת ברגע האחרון למרוץ, ליאור היה נכנס לתפקיד המזכ"ל ללא אמון ציבורי, ולכן אני שמחה שהיה הליך דמוקרטי תוסס, גם מבחינת אחוזי ההצבעה הגבוהים, וגם שהמזכ"ל שנבחר קיבל את אמון הציבור. אני שמחה שעוררתי שיח לא רק בתנועה אלא גם במדינה, על התנועה הקיבוצית וחשיבותה - לא רק פנימה אלא בעיקר לחברה הישראלית כולה. יש לנו תפקיד מאוד חשוב ואנחנו יכולים למלא אותו ולהביא את ישראל למקום טוב יותר.

באופן אישי כמובן שזו תקופה אינטנסיבית עם מחירים כבדים משפחתיים ואחרים, אבל גם כאן, המשפחה עמדה מאחורי ב-100% וזה היה מרגש מאוד.

משפטים ודברים שנחרטו בזיכרון: כמובן כל ביקור בקיבוצי הנגב המערבי, הן בקהילות והן בקיבוצים עצמם, הוא מאוד קשה ונחרט בזכרון. הדבר הכי קשה היה להיכנס לכפר עזה עם נעם שטהל, חבר שאיבד את אישתו מירה ב-7/10. בכפר עזה יש שלטים גדולים עם שמות המשפחה בכניסה לכל בית, וכשעברנו שם הכרתי כמעט את כל השמות. חלק גדול מהיכרות מוקדמת וחלק מהסיפורים הקשים אליהם נחשפנו כולנו.

מה היו התוצאות הסופיות? זכיתי ב-46% מהקולות, ניצחתי ב-119 קיבוצים, לעומת 133 קיבוצים בהם ליאור שמחה ניצח. ההצבעה חשאית, כך שאין פילוחים נוספים, אולם הרגשתי התגייסות של נשים בכל הקיבוצים. בייגור זכיתי ל-503 קולות שהם 77% מסך המצביעים.

איך עבר עלייך יום הבחירות? יום הבחירות היה מרגש מאוד. כנהוג במחוזותינו, פתחתי את הבוקר בארוחת בוקר במשמר העמק, הסתובבתי בקיבוצים ופגשתי חברים וחברות רבים. היתה תחושה של התעוררות של השטח, ובאמת הגענו לאחוזי הצבעה מאוד גבוהים ביחס לעבר - כמעט 50%. תרמה להתעוררות הזאת התמיכה של מנהיגי המחאה בי. היא גם יצרה שיח ועניין סביב המסר שלי, שהתנועה הקיבוצית נמצאת במשבר גדול, ולכן התהליך הדמוקרטי, דווקא בעת הזו, חשוב ביותר.

ועדיין, הדבר הכי משמעותי שקרה לי ביום הזה היה המפגש עם חברי וחברות כפר עזה, המתגוררים בשפיים. פגשתי שם משפחות של חטופים וזה היה קורע לב באמת. בסופו של דבר, זה הנושא הכי חשוב בעיני בסדר היום התנועתי. אנחנו חייבים וחייבות לתמוך ככל האפשר במשפחות ובקיבוצים.

איך הרגשת כשהגיעו התוצאות? התוצאות מגיעות לאט לאט. וכך היה רגע של התרגשות ורגע של אכזבה, עד שהתמונה מתבהרת. היו כמה קיבוצים, שממש התרגשתי לקבל את תמיכתם: בארי, מנרה, נחל עוז ומגן ובכלל, כל הקיבוצים המפונים, בעיקר בקיבוצי הנגב המערבי. היה לי קשה "לעשות קמפיין", ולכן ההצבעה שלהם כל כך ריגשה אותי. בסופו של דבר, הבנתי שלמרות שלא זכיתי, הצלחנו לעשות דבר גדול, להתמודד תוך זמן קצר ולהגיע להשג מרשים: אמונם של כ-14,600 חברי וחברות קיבוצים, ואמון של מנהיגים משמעותיים במדינה. אני מסתכלת על הצד החיובי.

מה היו הגורמים להפסד? קודם כל, נכנסתי להתמודדות לפני 3 חודשים,

הביקור הזה, וגם מפגשים אחרים עם הקיבוצים שנפגעו, מזכירים כל פעם מחדש לשם מה עשיתי את כל המסע הזה ומה חשוב באמת.

דברים שלמדתי: שהתנועה ממש צמאה לשינוי. אני בחרתי לא להתמקד במה שקורה בתוך הקיבוצים. אמרתי מראש שאני לא מדברת על שיוך ועל מחיר המים. בשביל זה יש מנהלים לקיבוצים, וזה לא מעניין את החברים והחברות. דיברתי על 4 דברים: יחסי מרכז-פריפריה, יחסי כלכלה-חברה: הכלכלה חייבת לחזור לשרת את החברה ולסייע לתנועה לעשות שינוי חברתי בישראל, חזרה לערכים ולאמירות פוליטיות חד משמעיות, וכמובן שיויון מגדרי.

למדתי על עצמי, שאני לא מפחדת להגיד דברים כמו שהם, גם אם זה לא נעים לשמוע. רק התמודדות אמיתית עם הדברים יכולה לגרום לשינוי.

למדתי על יגור שאין כמו הבית, הקיבוץ עמד מאחורי וגם אם יש מתנגדים, והיו לא מעט, התגובות שקיבלתי היו כל כך תומכות ומגוייסות וזה באמת כל כך מרגש. אני גאה להיות חברת יגור. תמיד הייתי ותמיד אהיה. אני מקווה שייצגתי אותנו בכבוד.

מה המחיר הכי כואב בחוויה שחווית? ההשמצות והקמפיין

השלילי נגדי היו מאוד קשים לי. פתאום התחלתי לקבל מקיבוצים רחוקים השמצות פרועות ורחוקות מהמציאות, ויילכי תוכיחי שאין לך אחות". כתבו עלי דברים מזעזעים ברשתות, כתבות ממומנות עם שקרים, טלפונים לחברים ולתומכים שלי, שבהם מנסים לשכנע אותם לא כמה המועמד שמולי טוב, אלא כמה אני גרועה. גיליתי שאמנם שנאה מוכרת לפעמים יותר מתקווה וזה היה מאכזב ועצוב. למדתי פשוט להתעלם מכל זה ולהתמקד בתמיכה הרבה שקיבלתי. החלטתי שאני לא מגיבה ולא משמיצה באופן אישי.

מה הלאה? הכל פתוח, בחודשים האחרונים כיוונתי את עצמי למקום מסוים ועכשיו צריך להתחיל לבנות דרך חדשה. אני מקווה שאוכל להמשיך להוביל את הדברים שהצבתי כיעדים לתנועה, בדרך כלשהי.

האם תתמודדי שוב? מי יודע איפה אהיה עוד 4 שנים, זה עוד המון זמן...

משהו שהפתיע אותך: היו הרבה הפתעות, אבל מעל לכל, התמיכה של הרן, ההתגייסות שלו ושל הבנות, היציאה של כולנו מאיזור הנוחות, זו היתה ההפתעה הכי טובה בכל המירוץ הזה.

מבית יגור באהבה

כל מי שגויס בצו 8, חיילים בסדיר ונקבע, מתנדבי שנת שירות ושירות לאומי, צוות צח", חברי כיתת הכוננות וצוות תרבות חרום הוזמנו השבוע לקבל שי מחמם מבית יגור לאות תודה על פועלם.

זו הזדמנות לומר תודה גדולה לכל חברי קהילת יגור שהתגייסו, כל אחד לפי יכולותיו, להקל ולו במעט, על מי שקשה לו קצת יותר בימי המלחמה שעברנו ואנחנו עדיין עוברים.

תמונת השער: יניר בן דור עם חבילות השי למיקי, קצינה לוחמת במערך הרקטי של חיל התותחנים, ולגידי, לוחם במילואים בסיירת נח"ל. גידי לחם בעזה ומיקי נעה בין הדרום לצפון ע"פ הצורך.

